

Обвал (переклад О. Грязнова)

Олександр Пушкін

Б'ючи похмурим скелям в бік,
Шумить і піниться потік;
Орлів у небі чути крик,
Зітхає бір,
І укриває вічний сніг
Вершини гір.

Звідтіль зірвався раз обвал
І покотився вниз учвал,
І всю тіснину, весь провал
Загородив,
І Терека могутній вал
Він зупинив.

О Тереку, ти присмирнів,
Ревіти грізно припинив,
Та хвиль твоїх упертий гнів
Прорвав сніги...
І ти у люті знову бив
У береги.

І довго сніг, що в прірву впав,
У ній, не танучи, лежав.
В прорану Терек вирував,
І без зусиль
В склепіння крижане жбурляв
Він піну хвиль.

І довго шлях там пролягав:
І плівся віл, і кінь скакав.
Верблюди поважно виступав,
А з ним – купець,
Де потім лиш Еол літав,
Небес жилаць.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович